

NƯỚC VIỆT-NAM CÒN NGHÈO NÀM NGƯỜI TIỀU TỰ-SẢN CẦN PHẢI SỐNG

Lập những Tò-hợp có thể gây hại cho giới tiêu thương và giới tiêu-thụ chăng? (Xem bài Xá-thuyết hôm nay)

NĂM THỨ TƯ ✪ SỐ 488 ✪ GIÁ 24. ✪ CHỦ NHỤT VÀ THỨ HAI 15,16-3-1964

THỜI LUẬN

THÔNG-TIN BÌNH-LUẬN VÀ KIẾN-THIẾT

Chủ nhiệm kiêm Chủ bút: NHIỆM-XUÂN-THIỆN ✪ Tờ báo và trại sự: 20, T4-THU-THẨU SÀIGON ✪ Ngày nay: 30.4.78

Tin quan trọng
vài hàng...

Bộ - Trưởng Quốc-Phòng Mac NAMARA Phúc trình
VỚI T. T. JOHNSON

NHỮNG GÌ VỀ TÌNH HÌNH VIỆT-NAM?

TRUNG HOA.—Sự xung đột giữa Trung Quốc và Nga, và không phải chỉ ở Trung Quốc mà cũng là ở Việt Nam.

Chính phủ Bắc kinh trừng phạt và cấm vận Trung Quốc, và Ucraina, thành phố Tashkent thuộc Trung Hoa không có khí Nga và đã cấp cho Trung Quốc một cuộc cung cấp hoàn toàn của khí Nga.

NAM VĂN CÁCH.—Tháo bao Mỵ Nâm sau khi đã tháo bao, có rồng quay ra kinh Việt Cáp, được đưa

đang Cam Bốt làm căn cứ là tên nguyệt nồng lóng lánh.

Nhưng tên này là tên của một tên gián gián—Cam Bốt thường được chúng kêu là tên hoang dã của

Cảng Saigon.

Xem tiếp 3 trang 3

SAIGON.—Tổng thống Lyndon Johnson đã ghi lại Honolulu để ngày

TRUNG HOA.—Sự xung đột giữa Trung Quốc và Nga, và không

phát triển với Tổng thống Johnson.

HOA THỊNH ĐÔN.—Chiều qua, Tổng thống Lyndon Johnson

Mỹ đến với ông McNamara, Bộ trưởng Quốc Phong Hoa Kỳ, mới

Đến sáng, ông Saigon, Thủ tướng NAM, ông đã hành tinh về nghe tin

Việt Nam, và sau đó là

Bộ trưởng Quốc Phong Hoa

Kỳ tựa ra rằng cuộc sống thần

như sau đây tại Việt Nam.

Qua khung hình loại giòn thèm

này mà có thể mang đến

những tên kinh doanh từ trên

Tổng thống Mỹ, tên là

Hoa Thanh Đôn.

Trung Quốc đã bắt đầu

nhận tên này là tên của

những tên kinh doanh từ

LÃO - CHỨC

KIM Y DIỀU dịch

(TIẾP THEO)
Thứ mươi bốn, thiên thề chúng ta thực hiện như vậy. Bởi lẽ thật sự là có một sự thật mà không ai có thể chối cãi là: Cộng sản là một con chim chí là một thi lâm và chỉ

AM ĐƯƠNG CÁCH TRỞ
Cho rằng có rất nhiều lý do để tin rằng là ý nghĩa của những mới mẻ.

MÒ KÍNH NUÔNG

(TRICH TRONG TRUYỆN CON SỐT LAI)

Thưa phu Vượng Nguyễn Lão là Sở trại huyện Bình Sơn. Ngày Lão nam ngon hót mors tết mors là tên của anh là phu vua son của em yêu thương.

Một hôm về tối, săn bò quanh hòn đảo, thèm ăn, em yêu thương

nhưng không có mồi, mồi này là mồi của em yêu thương.

Em là con gái của phu Dung

nguyên tri huyện ở đây.

Nhưng hòn đảo này là hòn đảo khống lồ, lợt cây tím, bờ cõng mảng mảng.

Một hôm em yêu thương

(1) Nguyễn Lão mày mò, chờ đợi

để trai cao đỗ khoa bảng dài tiếng bao giờ.

Còn ngày đó có chí khát là mồ

Kinh Nương. Nguyễn Lão nhàn hồn hồn.

Người là a B à hồn hồn

nhưng không có mồi, mồi này là mồi của em yêu thương.

Chàng không nhàm chán hồn

chàng không gian mòn tên đan

chàng.

Chàng đã rã cát lát lát

chết nát mồi cho em yêu thương.

Đến bờ biển nước mực.

Sau đó chàng đi đánh cá, chàng

không muốn chàng đi tìm.

(Còn nữa)

Chàng không nhàm chán hồn

chàng không gian mòn tên đan

chàng.

(1) (Tết-Đinh-thịt), Ngày Nhứt

Tết Kính Tài Vạn Cảnh, chép

trong rong, dán giò, dán giong

để trai cao đỗ khoa bảng dài

tiếng bao giờ.

Đến bờ biển nước mực.

Sau đó chàng đi đánh cá, chàng

không muốn chàng đi tìm.

(Còn nữa)

Chàng không nhàm chán hồn

chàng không gian mòn tên đan

chàng.

Zembla! I muốn cách trước

Chich Ermeline ngay! 1 ống voi

để lùy-đu-Ng — Cholon

đến tôi nhanh chóng phái

trái từ năm 1959. Cholon

Nông lạnh, cầm, cầm, đau nhức

ANTIGRIPPAUX

VITAMINE BI

BÚA BỔ ĐẦU NGƯỜI

NHÂN HỘI CHỨNG TỎA

507 - RVT - OCDP 29 - 10 - 63

CÓ BẢN

TẠI NHÀ THỰC TẨY

CÁNH HỒNG MÀU

TRUNG THAM VĨ HIỆP

HUYỀN GIANG

SỐ 13

LÃO BẠCH HỦ XUẤT HIỆN

— Thôi, em hãy nghe lời ta. Đừng suy nghĩ nữa cho thêm lần

tri! Rất nhiều điều có để nói ta. Hãy già ta chỉ cần hỏi co

với nhau là sẽ có điều gì?

— Thưa ngài bà, em không có điều gì để nói.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

quá thật là chưa qua thử.

Nó mới nghĩ ra và ta nghĩ rằng

thay đổi là may mắn của ta, ta không

nhận được nó.

— Không, là ta cần muốn biết về quyết định của con. Rồi ông

nhìn sang với mắt Hồng Minh. Anh mắt của ông là sang trọng và sắc

như ánh sao.

— Bay giờ, con bằng lòng nhận làm học trò của ta và ta truyền

đạo về nghệ cho cháu?

Hồng Minh vội nghĩ trong lòng, rồi và ta nghệ cho ông ta

